

Գրիգոր Զոհրապ

Չատկի առթիվ

Անկյուն մ'ունիմ սրտիս մեջ ուր՝
Կառանձանամ ամեն ատեն,
Վերհիշումներ երբոր տըխտուր
Երկրեն գիս պահ մը կանջատեն:

Հոն՝ կը կենամ ես ծնադիր
Ինչպես առաջը խորանին,
Եվ ուր միայն կը ծաղկի իր
Կես սուգին մեջ եղրևանին:

Հոդ շարված են իրարու մոտ
Մութ փոսերը իմ իդներուս,
Հիշատակներ՝ հիմա աղոտ,
Անուններ՝ գոր չըսեր լեզուս:

Խոլ տենչանքներ, թոխչք անհուն
Չոր ձեռքովրս տվի հողին,
Մեռելներ՝ գոր ուրիշներուն
Պես հարության հույսը չունին:

1902